

عنوان مقاله:

تعیین مقادیر بهینه ابزارهای سیاست مالی با استفاده از رهیافت تئوری کنترل بهینه پویا

محل انتشار:

مجله سیاست گذاری اقتصادی, دوره 9, شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

هادی غفاری – دانشیار گروه اقتصاد، دانشگاه پیام نور

محمد حسن پورکاظمی - دانشیار دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی

فرهاد خداداد کاشی – استاد گروه اقتصاد، دانشگاه پیام نور

على يونسى - دانشجوى دكتراي علوم اقتصادي

خلاصه مقاله:

تاکنون در اقتصاد ایران پایه های مالیاتی متعددی شناسایی شده است و از این پایه های مالیاتی با نرخ های متفاوت، مالیات اخذ می شود. سوالی که در اینجا به ذهن می رسد این است که آیا این نرخ ها بهینه هستند؟ آیا می توان یک نرخ میانگین بهینه را تعیین نمود به نحوی که بتواند رشد و رفاه بیشتری را به همراه داشته باشد؟ مطالعه حاضر در پی تعیین نرخ بهینه مالیات در ایران با استفاده از داده های سری زمانی دوره ۱۳۵۷–۱۳۵۷ می باشد. در این مطالعه تلاش شده است با استفاده از مدل رشد درون زا، نرخ بهینه مالیات با استفاده از رهیافت کنترل بهینه پویا و روش اصل ماکزیمم محاسبه گردد. یافته های تحقیق نشان می دهد مهمترین عوامل موثر بر تعیین نرخ مالیات بهینه عبارتند از: نسبت مخارج بخش خصوصی به بخش دولتی، نسبت سرمایه گذاری بخش حصوصی به بخش خصوصی تاثیر مثبت بر نرخ مالیات بهینه دارند. سایر متغیرها تأثیر معنی داری بر نرخ مالیات بهینه نداشتند. علاوه بر این، بر اساس مدل فوق الذکر نرخ بهینه مالیات حدود ۲۰ درصد است. نظر به اینکه در کشور پایه های مالیاتی متعدد با نرخ های متفاوت وجود دارد، لازم است میانگین نرخ های مالیاتی در تعیین درآمدهای مالیاتی در تعیین درآمدهای مالیاتی خدید نیز بود. ارتبا ملاحظاتی صورت گیرد و شرایط رکود و رونق در بخش های مختلف مالیات دهنده مورد توجه قرار گیرد. از آنجا که نرخ های مالیاتی در تعیین درآمدهای مالیاتی مورد قوجه قرار گیرد. از آنجا که نرخ های مالیاتی در تعیین درآمدهای مالیاتی مورد هور هر هستند و از سوی دیگر افزایش آنها ممکن است اثرات منفی بر تصمیم گیری عاملان اقتصادی داشته باشد لازم است که در پی پایه های مالیاتی جدید نیز بود.

كلمات كليدى:

نرخ بهینه مالیات, سیاست های مالی, اصل ماکزیمم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1935623

